

[Arbejdsministeren]

- tidsfristerne for tilladelse til anvendelse af asbest er ændret på en lang række punkter (§ 3),
- listen over asbestholdige materialer, der er tilladt, er blevet begrænset,
- ved fremstilling af og anvendelse af asbest skal Arbejdstilsynet have meddelelse på et særligt skema,
- ved nedrivning af asbestholdigt materiale i bygninger og i skibe skal der gives meddelelse til Arbejdstilsynet (§ 37),
- der skal etableres en særlig uddannelse for personer, der er beskæftiget med dette arbejde (§ 37, stk. 3),
- der skal udarbejdes en arbejdsplan ved nedrivning af asbestholdigt materiale (§ 36),
- arbejde med luftforsynet åndedrætsværn må ikke overstige 6 timer pr. dag; ved nedrivningsarbejde dog kun 4 timer (§ 28),
- arbejde med filtrerende åndedrætsværn må ikke overstige 3 timer pr. dag (§ 39, jf. § 28),
- der er indført forbud mod højtryksspuling af f.eks. tage (§ 38).

I forbindelse med det afsluttende arbejde med bekendtgørelsen blev der ført en lang række forhandlinger med parterne både i AMR og i AM. Resultatet af disse forhandlinger blev, at der var generel enighed om bekendtgørelsen undtagen med hensyn til spørgsmålet om omklædnings- og baderum i forbindelse med nedrivning af hårde asbestcementplader i henhold til § 42, stk. 1 og 2.

DA kunne ved behandlingen i Rådet tiltræde bekendtgørelsesudkastet med undtagelse af § 42, stk. 1, der alene skulle vedrøre nedrivningsarbejde indvendigt i bygninger. Andet nedrivningsarbejde skulle efter DAs opfattelse følge reglerne i § 42, stk. 2. Som begrundelse herfor bemærkede DA, at de skærpede krav ikke er påkrævet ved udenørs nedrivningsarbejde.

LO kunne ved behandlingen i Rådet tiltræde bekendtgørelsesudkastet. LO var dog af den opfattelse, at der ikke var nogen sundhedsmæssig forskel på indendørs og udendørs nedrivningsarbejde. LO var imidlertid indstillet på, at direktoratet kunne dispensere fra bestemmelsen i § 42, stk. 1, såfremt der i en overgangsperiode ikke netop

var mulighed for at fremskaffe de nævnte velfærdsforanstaltninger.

LO måtte på den baggrund generelt tage afstand fra bekendtgørelsen, hvis der skete en ændring af formuleringen i § 42.

Da det kun var dette ene punkt, der reelt var uenighed mellem hovedorganisationerne om, var det efter min opfattelse helt korrekt, da jeg i Politiken den 26. oktober 1986 oplyste, at LO har tilsluttet sig de centrale dele af asbestbekendtgørelsen. Det er også korrekt, at jeg, da jeg så, at parterne ikke kunne nå en total enighed, måtte skære igennem diskussionen og tage de beslutninger, jeg som minister er forpligtet til.

Spm. nr. S 167

Til *socialministeren* (30/10 86) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvor mange børn der er blevet tvangsfjernet de sidste fem år, og hvordan de fordeler sig aldersmæssigt?«

Begrundelse

Spørgeren er enig med socialministerens udtalelser i B.T. den 27. oktober 1986, hvor ministeren udtaler, at de biologiske forældre er bedst til at opdrage deres egne børn, medmindre børnene bliver udsat for direkte mishandling eller vanrøgt.

Spørgeren mener, at meget få tilfælde berettiger myndighederne til at tilbageholde børn mod forældrenes vilje. Det er ikke sagsbehandlerens opgave at ødelægge menneskers tilværelse under henvisning til nogle bureaukratiske og umenneskelige regler, som der findes alt for mange tragiske eksempler på.

De såkaldte eksperter's opgave i vort samfund må være at sammenholde og give hjælp til familier i vanskelige situationer i stedet for at adskille dem.

Spørgeren har i øvrigt i et spørgsmål til ministeren af 27. oktober henvist til en konkret sag.

Svar (10/11 86):

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Socialstyrelsen har oplyst følgende tal for nye sager i løbet af året: